

Î N C H E I E R E

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu,

în cauza civilă la acțiunea oblică intentată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 împotriva Larisei Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2016 SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, a depus acțiune oblică împotriva Larisei Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 6013 din 28 septembrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL-13, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate, iar la rândul său ÎMGFL-13 a prestat servicii de gospodărie comunală, inclusiv energie termică la toți proprietarii/chiriașii /locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul lor au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

ÎMGFL-13 nu a acționat în judecată consumatorii care au acumulat datorii, inclusiv nu a acționat în judecată pe pârâții, Larisa Moscal, Ivan Moscal, Victoria Moscal pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 7387,36 de lei pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 01 august 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată, iar în consecință, ÎMGFL-13 a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care îl pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”.

Potrivit informației din registrul bunurilor imobile pârâții sunt proprietarii apartamentului xxxxxxxxx, iar în baza contului personal deschis la ÎMGFL-13 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat pretențiile solicitând încasarea datoriei în mărime de 8475,66 de lei pentru consumul energiei termice, neachitată în perioada 01 noiembrie 2001 – 30 aprilie 2018.

Prin hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis acțiunea înaintată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 împotriva Larisei Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu privind încasarea datoriei.

S-a încasat în mod solidar de la Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, datoria în sumă de 8475,66 de lei pentru consumul energiei termice, neachitate pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 30 aprilie 2018

S-a încasat în mod solidar de la Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în mărime de 270 de lei.

Prin decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu, cu menținerea hotărârii din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a menționat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 08 mai 2019 Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu, au declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată sau trimiterea cauzei la rejudecare, cu excluderea din procesul de judecată a Victoriei Guțu ca fiind ilegal introdusă în proces, precum și de a dispune întoarcerea executării sumei de 8475,66 de lei achitată ÎMGFL-13 și suma de 270 de lei achitată în beneficiul SA „Termoelectrica” (f.d. 244-250).

În susținerea și motivarea recursului a indicat dezacordul cu soluțiile instanțelor ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt indicate pe parcursul examinării cauzei.

A menționat că instanța de apel nu a apreciat just circumstanțele cauzei în raport cu înscrisurile anexate la dosar și nu a aplicat legea relevantă cauzei, motivându-și hotărârea pe motive pur formale, fără a se expune asupra motivelor invocate în cererea de apel.

Totodată, consideră că acțiunea oblică înaintată de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL- 13 privind încasarea datoriei în mărime de 8475,66 de lei pentru consumul energiei termice în apă caldă pentru perioada 01 noiembrie 2001 – 30 aprilie 2018, este contrară legii, or nu s-a ținut cont de termenele de prescripție (3 ani).

La 24 iunie 2019 recurenții au depus supliment la cererea de recurs, cu anexarea la ea înscrisurilor. Au solicitat să fie cercetate aceste înscrisuri pentru a decide admisibilitatea cererii de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 10 ianuarie 2019 (f.d. 239), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părțile la proces.

Prin urmare recursul declarat de către Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu la 08 mai 2019 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 24 mai 2019 în adresa intimaților a fost expediată copia recursului declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 10 iunie 2019 SA „Termoelectrica”, a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat ca cererea de recurs a Larisei Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu, să fie considerată ca inadmisibilă, sau respinsă ca fiind neîntemeiată, cu menținerea actelor judecătorești în cauză, expunându-și argumentele în acest sens.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Larisa Moscal, Ivan Moscal și Victoria Guțu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh